

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6803 van 18 april 2011
in de zaak A. 199.600/XIV-32.961**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuelle Schouten
kantoor houdend te 1210 Brussel
Haachtsesteenweg 55
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 56.310 van 18 februari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 maart 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Waar de verzoeker aanvoert dat “de graad van blind geweld in deze regio (...) een zodanige hoge graad van geweld (bereikt) dat er ernstige redenen zijn te concluderen dat een burger die teruggestuurd wordt (...) een ernstig risico loopt op

voormelde bedreigingen (...)” en hij verwijst naar een nota van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, tracht hij in wezen een nieuwe beoordeling te bekomen van zijn behoefte aan subsidiaire bescherming. Dergelijke vraag raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Waar de verzoeker aanvoert dat de algemene situatie in de regio waarvan hij afkomstig is voldoende is om hem bescherming te bieden, gaat hij voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin die beweerde afkomst net ongeloofwaardig wordt bevonden. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan immers, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zou lopen, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen heeft de verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond en om de hierboven uiteengezette redenen moet niet op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen worden ingegaan.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien april tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.